

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **Feszültség a wattmérő mögött**

1. Feszültség a wattmérő mögött

DITKE (Csórsz Edit)

Az őrsem fémes lépteinek visszhangja alig halt el a dinamóterem nyirkos falai között, Alinda máris megállította a hajtókart. Tüdeje sípolt a túlterheléstől, szeme dühödten villant a nagymamájára.

– Tönkreteszed magad a néma megadással! – sziszegte a lány, sárga izzadságcseppeket törölve le az homlokáról. – Nem fogom hagyni, hogy az őrsemek selejtnak nyilvánítsanak.

– Nem kértem, hogy vedd át a wattjaimat! – csattant fel a nagymama, miközben remegő kezekkel igazította meg a szíját. Hangjában nem hálát, hanem vágó haragot hordozott. – A túllépéssel mindkettőnket a megfigyelőlistára tettél. Fogalmad sincs, mit jelent a feltűnés ezen a helyen!

János-g534 a szomszédos pedálpadról lépett közelebb. Arca feszült volt, a szemei tágra nyíltak az indulattól.

– Fejezzétek be! – lépett közéjük élesen. – Az algoritmus még nem ürítette a puffert. Ha meghallják a kiabálást, az új lakót küldik ide ellenőrné. Tudjátok jól, mit beszélnek róla a szektorban. Azt állítja, az idegen légióban szolgált, és a legkisebb fegyelmezetlenséget sem tűri.

– Nem érdekel az új lakó! – vágta rá Alinda vicsorogva. – És te se oktass ki, János! Nem kell a védelmed.

– Akkor pusztulj bele a saját dacodba! – vetette oda János dühösen, majd visszalépett a gépéhez.